Lietas Nr. 11261044410
Lietas arhīva Nr. K20-0025-14/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 7.janvārī

Liepājas tiesa, šādā sastāvā:
tiesnesis R.Jūrmalis
piedaloties prokuroram U.Kursinskim
advokātiem H.Kālim, R.Jansonam
2014.gada 7.janvārī atklātā tiesas sēdē Liepājā, Republikas ielā 14 izskatīja krimināllietu **/pers. B/**, personas kods **/personas kods/**, apsūdzībā **pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas.**
Tiesas sēdē tiesa,

k o n s t a t ē j a

tiesas sēdē prokurors, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 462.panta otrajai daļai, grozīja apsūdzību norādot, ka nemainoties noziedzīga nodarījuma faktiskajiem apstākļiem un kvalifikācijai, apsūdzībā ir precizējams Ceļu satiksmes noteikumu punkts, labojot to no 201.p. uz 200.1.p. (t.i. apsūdzētais nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu prasības par to, ka automašīnā bija jābūt bērnu sēdeklītim).

/pers. B/ vadot transportlīdzekli alkohola ietekmē, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajiem tika nodarīti gan smagi, gan vidēji smagi miesas bojājumi, konkrēti: 2010.gada 22.maijā /pers. B/, ap plkst.20.10, atrodoties alkohola ietekmē, alkohola koncentrācija asinīs 1,22 promiles, Aizputes novadā, Aizputē pa Zinberga ielu virzienā no Kalvenes ielas uz Jelgavas ielu, vadīja automašīnu Honda Civic ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, kurā kā pasažierus veda /pers. C/ un trīs gadus veco /pers. D/, kurš neatradās savam vecumam un svaram atbilstošā bērnu sēdeklītī, kas ar drošības jostu piesprādzēts pie pasažiera sēdekļa, neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, netika galā ar automašīnas vadību, nobrauca no ceļa braucamās daļas, iebrauca grāvī un apgāzās. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā /pers. C/ guva politraumu: trulu galvas un kakla traumu - ādas nobrāzumu labā vaiga un kakla labās puses rajonā, vaļēja šķembaina galvaskausa velves un pamatnes kaklu lūzums, smagas pakāpes galvas smadzeņu sasitums un sašķaidījums, trula krūšu kurvja trauma - zemādas asinsizplūdums krūšu kurvja priekšējā virsmā, multipli ribu lūzumu krūšu kurvja kreisajā pusē ar piesienas pleiras un plaušu pleiras plīsumiem, plaušu sasitumu, kreisās plaušas saknes plīsums, brīvu asiņu ieplūšanu kreisā pleiras dobumā, nobrāzums labā pleca rajonā, nobrāzums labā apakšdelma un plaukstas rajonā, nobrāzums labā apakšstilba priekšējā virsmā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarā ar nāves iestāšanos, bet mazgadīgajam /pers. D/ tika nodarīti miesas bojājumi - ādas nobrāzums kreisā ceļa priekšējā virsmā, labā apakšdelma distālās 1/3 abu kaulu lūzumi, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas. Ar šādu savu rīcību /pers. B/ ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 10., 34., 39.1.2., 112 un 200.1.punktus.

Ar šādām savām darbībām **/pers. B/** izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā.**

Tiesas izmeklēšanas laikā, veicot pierādījumu pārbaudi /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, tiesa uzskata, ka viņa vaina ir pierādīta pilnībā ar sekojošiem pierādījumiem, pārbaudītiem tiesas izmeklēšanas laikā -

ar cietušā /pers. E/ liecībām. /pers. E/ ir bojā gājušā /pers. C/ dēls, ar apsūdzēto pirms tam bijuši ģimenes draugi. 22.maijā pa dienu zvanījis tēvs, ka viņš Jura Mātera ielā pļaujot zāli. No Liepājas atgriezies pēcpusdienā, ap plkst.15-16, redzējis, ka visi lietojuši alkoholu. Pie mājas atradās arī tēva automašīna VW Passat. Bijuši četratā - tēvs, /pers. G/, /pers. B/ un /pers.D/. Vakarpusē bija jābrauc pie /pers. G/ brāļa /pers.A/, /pers.B/ piesēdies pie savas automašīnas Honda Civic stūres un rūcinājis automasīnu.Varēja redzēt, ka viņš ir alkohola reibumā un lai nebūtu jāriskē, piedāvājis, lai dod braukt viņam (/pers. E/). Piesēdies /pers.B/ mašīnā pie stūres, tēvs sēdējis priekšā, jo ir paliela auguma, pārējie aizmugurē. Aizbraucis līdz autoostas kafejnīcai, tur pašķīrušies. Nenoliedz, ka arī pats bija iedzēris - pļaujot zāli, iedzēris mazliet alu, bet alkohola reibumu nav jutis. Aizbraukuši līdz autoostai, automašīna palika tur. Pirms ar /pers.G/ gājuši prom, vispirms iegājuši kafejnīcā paņemt degvīnu, kafejnīcā bijuši 5-10 minūtes, uzpīpējuši un parunājuši. Kad gājuši prom, apsūdzētais ar tēvu un /pers.D/ palikuši autoostā. Jau dārzā dzirdējis telefonu sarunas, ka /pers.L/ atbrauks no Rīgas un savāks /pers.B/ ar /pers.D/. Avārija notikusi plkst.20.10, atsveicinājušies ap plkst.19.00 un ar /pers.G/ aizgājuši pie /pers. I/. Par tālāko telefoniski uzzinājis no tēva brāļa /pers. J/. Kad uzzinājis par notikušo, Vara draudzene Liene aizvedusi uz notikuma vietu, pagāja kādas 5 minūtes. Cik ilgs laiks bija pagājis kopš negadījuma, nezinot. Mašīnā bijis arī /pers.B/ trīs gadus vecais dēls /pers.D/. Notikuma vietā bija šausminošs skats, mašīna otrādi, tēvs pārklāts. /pers.B/ staigājis apkārt, nav laiduši viņam iet klāt. Zina, ka mašīnu vadījis /pers.B/ un viņam patīkot agresīvi braukt. Tēva mašīna palika sētā J.Mātera ielā 7 un ja viņš būtu gribējis, tad varēja braukt arī ar savu mašīnu. Tēva dzīvesvieta ir pie autoostas. Nezinot kāpēc viņi ir braukuši kaut kur, kas nav pa ceļam ne /pers.B/, ne tēvam uz mājām. Pie autoostas mašīnas atslēgas, liekas, palikušas aizdedzē, neatceras, ka būtu kādam devis tās. Automašīnai, cik saprot, bija mainīts izpūtējs, jo tā bijusi diezgan skaļa, skaļāka nekā parasti mašīnas. Kad ieradās policija, izmeklētāja Meņģe uzreiz sāka mērīt, fotografēt un noskaidrot vai kāds ir ko redzējis. Neatceras, ka būtu saticis autoostā liecinieces /pers. L/ māti, varbūt, ka ejot kaut kur iekšā, nav viņu ievērojis. Neatceras, ka notikuma dienā viens pats kaut kur braucis ar /pers.B/ mašīnu. /pers.B/ māte raudājusi un pēc viņas uzvedības secinājis, ka viņa domā, ka tieši /pers.B/r bijis pie stūres. Pašlaik nav kvītis par materiālajiem zaudējumiem. /pers.B/ mamma /pers.H/bija samaksājusi 200 Ls. Pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 5500 Ls apmērā

Ar liecinieka /pers. G/ liecināto, kas līdzinājās cietušā /pers. E/ liecinātam. Ar /pers.B/ automašīnu Honda līdz autoostai braucis /pers.E/, jo viņš nebija lietojis alkoholu. Blakus viņam sēdējis tēvs, aizmugurē pa vidu sēdēja /pers.D/, bet neatceras kurā pusē pats sēdējis. Aizbraukuši līdz autoostai, tur visi izkāpuši no mašīnas, parunājušies. /pers.C/ar /pers.B/palikuši gaidīt /pers.L/ atbraucam, bet paši aizgājuši prom. Ap plkst.18.00. /pers.E/ zvanījis onkulis, pastāstījis par avāriju un brāļa sieva aizvedusi viņus turp. Pats piegājis pie /pers.B/, jautājis ko viņš ir izdarījis, uz ko/pers.B/ atbildējis „man patraucēja balts *busiņš*", tādēļ sapratis, ka tieši /pers.B/vadījis automašīnu. Bojā gājušam /pers.C/ no autoostas līdz mājām ir ap 200 m. Nezin, kāpēc viņš nav gājis mājās un kāpēc viņu no autoostas vispār kaut kur braukuši. /pers.C/ pazinis labi, ir bijušas kopīgas iedzeršanas, bet viņš nekad nav vadījis automašīnu dzērumā.

Ar /pers. G/ 22.05.2010. un papildus 10.09.2010. pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām (l.l.67, 68-69)**,** kuras, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.pantu, tiesa nolasīja. Tajās liecinājis, ka ziņu par avāriju saņēmis plkst.20.17. Uzreiz kopā ar /pers. E/ ieradušies notikuma vietā. Turpat pie automašīnas atrodošam /pers. B/ ir teicis : ''ko tu esi izdarījis?''. Tas atbildējis, ka neesot vainīgs, viņam līkumā esot pa iekšējo malu pretim izbraucis pretim baltas krāsas 9-vietīgs *busiņš*. Viņiem neesot bijis kur palikt, uzbraukuši uz ceļa nomali un nav varējis vairs *izkārtot* automašīnu. Papildus liecībās /pers. G/ norādījis, ka esot personīgi labi pazīstams ar /pers. B/ un /pers. C/. Kad uzreiz pēc avārijas saticis /pers. B/, no viņa teiktā sapratis, ka viņš ir vadījis automašīnu pirms avārijas. Vēl secinājis, ka /pers. B/ pats varbūt braucis līkumā pa pretējo braukšanas pusi un tad līkumā tieši pretim izbraucis balts *busiņš*, kā rezultātā /pers.B/bijis spiests strauji atgriezties savā braukšanas pusē un līdz ar to vairs nav varējis mašīnu savaldīt. Sarunas laikā /pers. B/ nav tieši pateicis, ka vadījis automašīnu un kurā vietā automašīnā atradies /pers. C/. Zinot, ka /pers. C/ nekad iedzēris pie automašīnas stūres nesēdās.

Ar 22.05.2010. CSNg reģistrēšanas protokolu Nr.EZ082176, (l.l.2-3), **tam pievienoto foto tabulu** (l.l.24). No CSNg reģistrēšanas protokola shēmas izriet, ka negadījuma laiks ir plkst.20.10, un vieta ir Aizpute, Zinberga ielas posms iepretim brauktuvei labā pusē izvietotiem namiem ar N.14A un 16. Kā izriet no shēmas, avarējusī automašīna Honda Civic, ķiršu krāsā, braukusi pa Zinberga ielu, virzienā no Kalvenes ielas uz Jelgavas ielas pusi. Kā secināms no shēmā iekļautiem rekvizītiem, Zinberga ielas brauktuves platums 6,6 m, ceļa nomales 0.8 m, un aiz tā atrodas grāvis 1,2 m platumā un 0,7 m dziļumā. No CSNg vietā konstatēto apstākļu apraksta sadaļas ''riepu pēdas'' izdarīts ieraksts: sānslīdes pēda uz nomales līdz atdures vietai grāvja beigās, viena 7 m garumā. No shēmas redzams, ka automašīnas sānslīde pa grāvi pārtraukta ar dabiski izveidojušos šķērsli – iebrauktuves starp namiem Zinberga ielā 14A un 16 ceļa klātni 4 m platumā. No fototabulas redzams, ka automašīna atrodas paralēli Zinberga ielai, uz iebrauktuves asfaltētā seguma, 3.3m attālumā no ielas brauktuves malas labās puses, avārijas rezultāta apsviesta uz jumta un atrodošās ar priekšgalu pretēji tās sākotnējam braukšanas virzienam (foto 4.,5.,6.,7.,19.,20.). No automašīnas aizmugures daļas 3 metru attālumā atrodas aiz grāvja augošs koks un netālu no tās ceļa zīme 'Dodiet ceļu" (bez attāluma līdz automašīnai norādes shēmā). Shēmā atzīmēts, un fototabulā (foto 4.,15.,19., 20.), redzams, ka ceļa zīme deformēta (noliekta pretēji automašīnas braukšanas virzienam) un uz tās 1,5 m augstumā konstatēti asins traipi. Aiz avarējušas automašīnas aizmugures daļas 3,5 metru attālumā no tās aizmugures daļas, perpendikulāri automašīnas garenasij un Zinberga ielai un ar galvu pret to atrodas zālājā uz muguras guļošs vīrieša – /pers. C/ līķis. Tāpat shēmā atzīmēts, un foto tabulā (foto 22., 24.), redzams, ka aiz noliektās ceļa zīmes atrodošās koka 0,45m augstumā konstatēta smadzenēm līdzīga viela, tāda pati redzama pa labi no koka (foto 11.), tuvāk zālājā guļošajam vīrieša līķim, starp to un koku. No CSNg reģistrēšanas protokola rekvizītiem ir redzams, ka to sastādījis Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors K.Gaiķis laikā no plkst.21.20 līdz plkst.01.45, tajā esošā sadaļā ''vadītājs" uzrādījis /pers. B/, un kā pasažierus /pers. C/, dzim. 1959.g. un /pers. D/, dzim.2006.g.,; shēmu sastādījis policijas darbinieks M.Maškevics. /pers. B/ ar savu parakstu un tā skaidrā rokrakstā izpildītu ierakstu - atšifrējumu apliecinājis, ka ar protokolu un shēmu iepazinies un tiem piekrītot.

Ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB273404 un pievienotām alkometra izdrukām AlcoQuant sērijas Nr.A107261 (l.l.26-28). No alkometra izdrukām redzams, ka mērījumi ar alkometra palīdzību ar pārbaudāmo personu /pers. B/ veikti 22.05.2010. plkst.21.47 un 22.03 un tā rādījumi attiecīgi bijuši 1.33 un 1.60 promiles, tātad pieaugošā progresijā. /pers. B/ ar savu parakstu un tā skaidrā rokrakstā izpildītu ierakstu - atšifrējumu apliecinājis, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Ar Kuldīgas slimnīcas 14.06.2010. izziņu Nr.1-12/868 (l.l.49) no kuras satura redzams, ka /pers. B/ ārstējies slimnīcas traumu nodaļā no 2010.gada 23.maija līdz 2010.gada 3.jūnijam, /pers. D/ no 2010.gada 22.maija līdz 2010.gada 24.maijam. /pers. B/ noteikts alkohola saturs asinīs ar enzimatīvo imūnmetodi, un medicīniskā pārbaude nav veikta. Alkohola saturs 1,51g/l.

Ar 26.05.2010. apskates protokolu, ar kuru apskatīta automašīna Honda Civic, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, atrodošas autostāvvietā Liepājā, Ģen.Baloža ielā 35. Apskatē secināts, ka automašīna ķiršu krāsā, pēc ceļu satiksmes negadījuma, tai deformēta visa virsbūve, iztrūkst priekšējais vējstikls, priekšējo kreiso durvju stikls, labās puses priekšējo un aizmugurējo durvju stikls. Apskates laikā izņemta automašīnas stūres rats, kas ievietots kastē ar drošības uzlīmi Nr.77*2538607 un automašīnas lūkas tapsējuma daļa ar sarkanbrūnas krāsas traipiem, kurš ievietots kastē ar drošības uzlīmi Nr.77*2537015. Ar Hexaga Otti testa palīdzību konstatēts, ka traipi ir cilvēka asinis. No apskatei pievienotās foto tabulas (l.l.36-37) tiesa secina, ka tās visas durvis aizvērtā stāvoklī, automašīnas aizmugures daļa faktiski nedeformētā stāvoklī, bet stipri deformēta automašīnas jumta labā puse – priekšējo durvju un jumta statnes sadures vietā, kas stipri deformēta uz salona iekšpusi iepretim vietai, kur izvietots automašīnas pasažiera priekšējais (labās puses) krēsls.

Ar 22.05.2010. vīrieša līķa apskates protokolu (l.l.33), ar kuru apskatīts Aizputē, Zinberga ielā ceļu satiksmes negadījuma vietā bojā gājušais vīrieša līķis. Tas atradies zālājā, ēkas Nr.14 pusē, ar muguru pret zemi, kājām pret ēku un 3,4 m attālumā no avarējušās automašīnas. Līķim atvērta mute, galva deformēta. Tas nogādāts uz Liepājas tiesu medicīnas ekspertīzes nodaļu.

Ar 25.05.2010. līķa ekspertīzes ekspertu atzinumu Nr.43 (l.l.51-52), kurā secināts, ka /pers. C/ nāve ir vardarbīga un iestājusies 22.05.2010. no politraumas: trulu galvas un kakla traumu - ādas nobrāzumu labā vaiga un kakla labās puses rajonā, vaļēja šķembaina galvaskausa velves un pamatnes kaklu lūzums, smagas pakāpes galvas smadzeņu sasitums un sašķaidījums, trula krūšu kurvja trauma - zemādas asinsizplūdums krūšu kurvja priekšējā virsmā, multipli ribu lūzumu krūšu kurvja kreisajā pusē ar piesienas pleiras un plaušu pleiras plīsumiem, plaušu sasitumu, kreisās plaušas saknes plīsums, brīvu asiņu ieplūšanu kreisā pleiras dobumā, nobrāzums labā pleca rajonā, nobrāzums labā apakšdelma un plaukstas rajonā, nobrāzums labā apakšstilba priekšējā virsmā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarā ar nāves iestāšanos. Tiesu ķīmiskās izmeklēšanas laikā līķa asinīs konstatētas 1.99% etilspirta, urīnā 2,58% etilspirta.

Ar 01.07.2010. ekspertu atzinumu Nr.199 (l.l.56), kurā secināts, ka mazgadīgajam /pers. D/ konstatēti miesas bojājumi - ādas nobrāzums kreisā ceļa priekšējā virsmā, labā apakšdelma distālās 1/3 abu kaulu lūzumi, kas varēja rasties pie lēmumā minētiem ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem cietu – trulu priekšmetu iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādiem un pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar **01.07.2010. ekspertu atzinumu Nr.198** (l.l.54), kurā secināts, ka /pers. B/ konstatēti miesas bojājumi – vaļējs deguna kaula lūzums, galvas smadzeņu satricinājums, ādas nobrāzumi uz ķermeņa, kas varēja rasties pie lēmumā minētiem ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem cietu – trulu priekšmetu iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādiem un pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku no 7 līdz 21 dienai Eksperte atzinumā ir norādījusi, ka nevar izslēgt iespēju ka augstākminētos miesas bojājumus /pers. B/ varēja iegūt, ar seju atsitoties pret automašīnas stūri. No ekspertīzei iesniegtā neatliekamās medicīniskās palīdzības pavadlapas secināms, ka izsaukuma

adrese: /adrese A/. NMP vadītāja noteiktā diagnoze: vaļējs deguna kaula lūzums. Smadzeņu satricinājums. Kreisā gurna sasitums. Ādas nobrāzumi.

Ar ekspertes Sarmītes Kaju liecināto par to, ka notikuma vietā apskatē nav piedalījusies, policijas ziņā ir izvēle, vai uz notikuma vietu saukt ekspertu vai nesaukt. Veicot ekspertīzes pie ekspertīzēm nefotografējam, nav obligāts pienākums to darīt. Secinājuma daļā pie diagnozēm eksperta atzinumā nav jāraksta ne izmēri, ne sarežģījumi. Ir norādīti miesas bojājumi, to lokalizācija, bet izmēri un viss pārējais netiek noradīts nekad nevienā eksperta atzinumā. /pers. E/ ekspertīzē ārējā izmeklēšanā viņam konstatēti miesa bojājumi sejas un kakla labajā pusē, nobrāzums labā pleca virzienā, kas turpinās ar zemādas asins izplūdumu krūšu kurvja virsmā, kas iet uz leju slīpi. Tie iegūti drošības siksnas iespiedumu, vai nobrāzumu rezultātā. Nobrāzumus redzējusi, izmērījusi un tie ir raksturīgi drošības siksnas izmēriem. Viņš bijis piesprādzējis no labās uz kreiso pusi, ar siksnu blakus sēdētāja vietā. Viņš tika izmests no automašīnas, siksnas pārtrūka. Tā ir eksperta pārliecība gan pēc izmēriem un taisnstūra veida nobrāzuma zemādas asins izplūduma formā. Krūškurvja traumas nav no drošības siksnas, tas ir trieciens, bet grūti pateikt kā tas veidojies, nezinot to secību. Šķembainus galvas kausa pamatnes lūzumus ir guvis liela trieciena, sitiena rezultātā. Veicot ekspertīzi /pers. B/, vadījusies pēc tā, kas konstatēts Kuldīgas slimnīcā – ārējs deguna kaula lūzums un galvas smadzeņu satricinājums. Smadzeņu satricinājums tiek ārstēts neiroloģiski, tas ir viegls miesas bojājums līdz 21 dienai, parasti tam ir jāpāriet, nekādas organisma izmaiņas tas nerada un ilgstoši atmiņas traucējumi nav raksturīgi. Atmiņas zudums var būt dažas sekundes vai minūtes, kad ir trieciena brīdis. Tas var būt īslaicīgs atmiņas zudums no sekundēm līdz dažām minūtēm. Kuldīgas slimnīcā viņš bija iestājies ar skaidru apziņu. Bezsamaņa viņam iespējams bijusi, bet tā būtu uz īsu brīdi un ne jau 2-3 stundas pirms notikuma. Šādām traumām ir raksturīgs īslaicīgs atmiņas zudums. Dabūta galvas trauma – atmiņas zudums par notikumiem nerodas pirms traumas un pēc traumas. Atmiņas zudums var pazust tieši konkrētā notikuma brīdī. 1.22% alkohola ir vidēji smaga reibuma pakāpe. Izdzertā alkohola daudzums no promilēm ir atšķirīgs katram organismam.

Ar liecinieka /pers.F/liecināto. Viņš strādā Valsts policijā un todien ierodoties notikuma vietā, kāds aculiecinieks norādījis uz apsūdzēto kā iespējamo transportlīdzekļa vadītājs. Transportlīdzeklī bijis bērns, kuru NMP bija jau aizveduši uz Kuldīgas slimnīcu. Apsūdzētais uz vietas uzvedās mazliet neadekvāti, staigājis diezgan apmulsis un bija pamats domāt, ka viņš varēja būt alkohola reibumā. Ar kolēģi Maškevicu formējuši negadījuma vietas dokumentāciju- fotografēja, veica CSNg pirmatnējo protokola sastādīšanu un pēc tam devās uz Aizputes policijas iecirkni, kur apsūdzētajam veica alkohola ietekmes pārbaudi un sekojoši noformēja ar to saistīto dokumentāciju. Tur arī tika izsaukta MNP apsūdzētajam. Apsūdzētais apgalvojis, ka neesot vadījis automašīnu, esot sēdējis blakussēdētāja vietā. Vizuāli apskatot mašīnu bija redzams, ka pie stūres nav sēdējis bojāgājušais, jo viņš (bojā gājušais) bija diezgan liela auguma cilvēks, bet sēdeklis mašīnā bija diezgan tuvu stūrei un cilvēks, kas sēdēja pie stūres bija mazāks augumā par bojāgājušo. Tādas komplikācijas cilvēks fiziski nevarētu *pārlidot* pāri stūrei no tāda stāvokļa, kādā bija automašīna. Neatceras vai automašīnai durvis bija vaļā vai aizvērtas. Policijas iecirknī pie ātrās palīdzības darbinieki veica apsūdzētam ķermeņa apskati un ķermeņa kreisajā pusē bija nobrāzumi, kurus viņš nevarētu iegūt piemēram, atsitoties pie ātrumpārslēga. Tas bija plašs nobrāzums un varēja būt iegūts tikai pret durvju izcilni. Turpat notikuma vietā apsūdzētais toreiz nenoliedza, ka ir atradies mašīnā. Kaut kādam aculieciniekam viņš bija teicis, ka "negribējis, ka tas sanācis", tā netieši norādot, ka tieši viņš bija pie stūres. Policijas darbiniekiem viņš apgalvoja, ka nesēdēja pie stūres. Viņš neteica, ka neatceras notikušo, bet neradās iespaids, ka viņš varbūt kaut ko neatceras. Viņaprāt (/pers.F/) - automašīna bija iebraukusi grāvī, atdūrusies pret pārbrauktuves betona cauruli un cietušais izmests ārā, tas arī fotogrāfijās redzams. Kāds no aculieciniekiem norādīja uz apsūdzēto kā uz iespējamo transportlīdzekļa vadītāju, protokolu sastādījis jau pēc tam. Iecirknī apsūdzētais izteica sūdzības par veselības stāvokli, bet notikuma vietā viņš staigāja, runāja un tanī brīdī nekādas sūdzības neizteica, arī vizuāli nekas neliecināja par kādu traumu. Iespējams, ka persona nav bijusi piesprādzējusies - grūti pateikt, jo nav atzīmēts. Par drošības siksnu fiksēts pēc tās informācijas, kādu uz to brīdi saņēmis. Pielikumu sastādījis pats, Maškēvics sastādīja shēmu un nodeva attiecīgi datus viņam par bojājumiem un tos fiksējis pielikumā. Pats personīgi par drošības siksnu stāvokli nav pārliecinājies, nemērīja sēdekļa attālumu no stūres. Uzskata, ka bojāgājušais nevarēja sēdēt pie stūres dēļ savas komplikācijas, jo izskatījās masīvs vīrietis, salīdzinājumā ar apsūdzēto. Vizuāli to ievērojis, kad automašīna tika apvelta otrādi un vilkta uz treilera. Apsūdzētais parakstījās un apliecināja, ka ir iepazīstināts ar protokola saturu un datiem, arī paraksta atšifrējumu. Vairākkārt viņš teicis, ka sēdējis blakus, ka bojāgājušais sēdēja pie stūres, to teica uzreiz, kad ieradušies (policijas darbinieki) negadījuma vietā. Iecirknī, pārbaudei apsūdzēto nogādājis priekšnieks /pers.K/. Neatceras vai kāds no kolēģiem notikuma vietā pārbaudīja vai automašīnai veras durvis vaļā.

Ar liecinieces /pers.H/ liecināto. Notikuma dienā kā izmeklētāja izbraukusi uz ceļu satiksmes negadījumu Aizputē. Negadījumā vietā ceļu policijas darbinieki jau veica vietas apskati un sastādīja negadījuma shēmu. Nopratinājusi liecinieku, kurš bija runājis ar mašīnas vadītāju. Tika veikta līķa apskate. Pats vadītājs teica, ka mašīnā arī bērniņš bijis. Vadītāju nav pratinājusi, jo tika izsaukta NMP. Atceroties viņa stāstīto - ka todien viņam uzticēts bērns, jo sieva izbraukusi no Aizputes, pēc negadījuma sazvanījis sievu. Bija vairākas versijas - ka lielā ātruma dēļ tas noticis un viņš nožēlojot notikušo, bet pēc tam izteicies ka viņš nemaz nav vadījis automašīnu. Nopratinājusi cilvēku, ar kuru bija runājis vadītājs pēc negadījuma. Eksperts nebija izbraucis uz līķa apskati. Automašīna tika evakuēta un pēc tam veikta tās apskate. Tika izņemtas asiņīm līdzīgas pēdas, stūres rats un varbūt kaut ko no automašīnas jumta. Parasti stūres ratu izņem pirkstu nospiedumiem, DNS, odoroloģiskās pēdu atrašanai. Šinī gadījumā, par cik veicot aptauju par vadītāju, pastāvēja versija ka viņš nav vadījis automašīnu, stūres rats arī tika izņemts. Pēcāk krimināllietā viņas vietā tika noteikts cits procesa virzītājs. Neatceras vai salonā tika veikti kādi mērījumi. Drošības jostu stāvoklis netiek fiksēts. Parasti ar ekspertu konsultējas ko izņemt notikuma vietā, lai pēc tam var arī veikt atbilstošas ekspertīzes. Stūres ratu izņēma eksperts, bet neatceras kādā veidā tika tam klāt. Viņasprāt, automašīnas durvis bija atveramas. Par cik apsūdzētais bija guvis traumas un arī bija alkohola reibums, viņa runa bija nepilnos teikumos - „es jau nemaz tik ātri nebraucu" , tad atkal „nē, es nemaz nevadīju mašīnu, vadīja otrs". Šaubu, ka viņš neatceras kaut ko, nav bijušas, jo runājis loģiski. Viņš atcerējies, ka zāli vajadzējis pļaut un braucis to darīt, un ka bērns viņam uzticēts, jo bija sieva izbraukusi.

Ar liecinieka /pers.K/liecināto, ka notikuma vietā atradās transportlīdzeklis ar riteņiem gaisā un negadījumā bojā gājušais, bet transportlīdzekļa vadītāja uz vietas nebija. Veicot notikuma vietas apskati, transportlīdzeklis tika atvelts atpakaļ uz riteņiem. Konstatēja, ka bojāgājušais ir lielas miesas uzbūves vīrietis. Transportlīdzekļa sēdeklis bija piebīdīts tik tuvu stūrei, ka šo vīrieti tajā vietā nebūtu iespējams ievietot. Vadītāja sēdeklim tika pievērsta uzmanība, jo starp apsūdzēto un cietušo ir ievērojama atšķirība miesas uzbūvē, augumā. Aizbraucot tur uz notikuma vietu, nebija apstākļu, kas konkrēti norādītu uz to, kas bija vadījis transportlīdzekli. Bija informācija, ka mašīnā bija divi vīrieši un mazgadīgs bērns un neviena cita persona vairs nav bijusi. Veicot vizuālo transportlīdzekļa apskati, mēģināja atrast kādus pierādījumus, kas liecinātu par konkrēto automašīnas vadītāju. Sēdeklis atradās tā kā tas fiksēts, viens no jaunākajiem Ceļu policijas inspektoriem to piefiksēja. /pers. B/ veica alkohola pārbaudi iecirkņa telpās. Viņam bija ļoti liela rēta pierē. Pēc alkohola pārbaudes viņš teica, ka viņam ir sāpes krūšu rajonā un tad viņš arī tika nogādāts Aizputes medicīnas centrā, pēc tam uz Kuldīgas slimnīcu. Sākotnēji par transportlīdzekļa vadīšanu viņš paskaidroja, ka neko neatceras.

Ar liecinieka /pers. M/ liecināto. Cik atceras, notikumā figurēja divi pieaugušie, viens bērns un viens bojā gājušais. Tas bija Aizputē, kurš bija pie stūres, nebija iespējams konkrēti noskaidrot, jo katrs teica kaut ko citu, maldināja. Pats zīmējis CSNg shēmu. Automašīna brauca no Kalvenes ielas puses. Pirms taisnā ceļa posma, kas ir atzīmēts shēmā, bija ļoti dziļš grāvis, un iespējams, automašīna bija veikusi kaut kādus kūleņus gaisā. Mašīna piezemējās uz jumta. Sēdeklis bija diezgan tuvu stūrei, bet tā kā bojā gājušais bija diezgan augumā masīvs vīrietis, domā, ka bojāgājušais nevarēja būt pie stūres, pie tam ja viņš būtu bijis pie stūres, tad viņš nebūtu izlidojis ārā pa logu, būtu stūre traucējusi. No blakussēdētāja krēsla viņš gan varēja *izlidot* ārā. Atšķirība ir ķermeņu masās un augumā, bojāgājušais bija masīvāks cilvēks. Apsūdzētais ir kalsns un īsāks augumā. Mirušais cilvēks pēc skata atbilstot viņa paša komplektācijai svarā virs 100 kg un augumā virs 180 cm. Sākumā zīmējis shēmas melnrakstu un pēc tam tika zīmēta lietā esošā shēma. Neatceras vai bija fotogrāfijas. Neatceras, vai apsūdzētais bija uz vietas, kad ieradies notikuma vietā. Centies no cilvēkiem noskaidrot, varbūt kāds kaut

ko bija redzējis, bet neatceras vai kāds pieteicās, lai kaut ko pastāstītu. Kā norādīts protokolā, tā ir konstatējis informāciju par drošības jostām. Sēdeklis bija ļoti tuvu. To nebija nepieciešams citur fiksēt, bet varbūt Meņģe to ir kaut kur piefiksējusi. Automašīnā nebija bērnu sēdeklis. /pers. C/ nebija piesprādzējies, bet nevar atbildēt, kāpēc tur atzīmēts, ka viņš bijis piesprādzējies. Nevar apgalvot vai apsūdzētais to teica, bet kāds no tiem cilvēkiem, kas bija notikuma vietā, apgalvoja, ka pie stūres braucis mirušais cilvēks. Pats uzskata, ka mirušais nevarēja būt pie stūres. Avarējot, cietušais varēja *izlidot* no priekšējā blakussēdētāja vietas pa logu ārā. Pret koku mašīna bija atsitusies ar aizmugurējo daļu. Neatceras kā apsūdzētais bija ticis ārā no mašīnas, bet viņš notikuma vietā brīvi pārvietojās, arī mazais puika. Neatceras vai apsūdzētajam bija kādi miesas bojājumi.

Ar liecinieka /pers. N/ liecināto. Aizputē bijušas motokrosa sacensības. Par avāriju uzzinājis pēc notikušā. Notikuma dienā braucis no Aizputes autoostas uz Ceļgalu ar savu mašīnu pa ielu - starp rūpnīcu un privātmāju rajonu. Pretī pabraukusi sarkanas krāsas automašīna, nepateikšot, vai pārsniedzot braukšanas ātrumu. Neatceroties vai šajā ceļa posmā bijuši vēl kādi transportlīdzekļi. Bija vairāk par vienu personu automašīnā. Braucis ar BMW X5 džipu, automašīna Honda ir zemāka, abas priekšējās vietas tajā bija aizpildītas, aizmuguri nevarēja redzēt. Pēc pagrieziena atpakaļgaitas skata spogulī to automašīnu vairs neredzēja un nekādu avārijas situāciju nemanīja.

Ar liecinieka /pers. O/ liecināto, ka braucis no Pļavas ielas uz Zvinberga ielu, krustojumā ieraudzījis mašīnu riteņiem gaisā. Izkāpis, lai pajautātu vai ir cietušie. Kāds jaunietis teicis, ka esot. Vīrietim bija asinis uz krekla, rokām un bērns bija notikumā. Jautājis kas notika. Teica, ka kaut kāda mašīna patraucēja ceļā. Pēc 5 minūtēm atbrauca NMP. Tālumā redzējis, ka viens cilvēks guļ izkritis no mašīnas, kādus 15 m no tās. Vīrietis, kas ar viņu runājis, teica, ka esot cita mašīna patraucējusi ceļu. Nav pārliecināts, ka vīrietis, ar kuru runājis, vadījis to mašīnu. Neko sīkāk viņš neteica. Sākumā jau bija braucis pa to pašu ielu un tad atgriežoties, ieraudzījis avāriju. Pirms 2, 3 minūtēm, kad pirmo reizi braucis pa to vietu, nekas tāds nebija. Tas vīrietis bijis uztraucies un nomākts, nesakarīgi nerunāja. Bērns atradās blakus vīrietim. Notikuma vietā uzturējies 7 - 8 minūtes. Kad atbrauca NMP,aizbraucis. Todien tālumā krustojumā redzējis kaut kādu baltu *busiņu*, kādus 120 m attālumā, tas vai nu griezās riņķī, vai ko citu. Vīrietis nenosauca tajā brīdī nekādas pazīmes tai automašīnai, kas patraucējusi tam ceļu.

Ar liecinieka /pers.P/ liecināto, ka tā bija sestdiena, pārradies no darba ap plkst.19.00. Ievērojis pie/pers.E/ mājas automašīnu, tai pacelts motora pārsegs, skaļi rūcināja. Tad ar velosipēdu devies uz veikalu. Vēlreiz redzējis šo mašīnu uz Zinberga, Sporta un Kalvenes ielas krustojuma. Braucis pa Kalvenes ielu, automašīna braukusi no Sporta ielas uz Zinberga ielu. No blakus sēdētāja puses viņu sveicinājis /pers. C/, pasveicinājis pretī un devies uz mājām. Automašīnas marku nevar nosaukt, krāsa bija tumši sarkanīga, brūngana. Nav pievērsis uzmanību, kas vadīja mašīnu. Ievērojis tik, ka viņu sveicina. Cik cilvēku bija mašīnā, nezin. Izklausījās, ka mašīna nogriezās uz Zinberga ielu, strauji uzņēma ātrumu, jo bija skaļa rūkoņa. Tas varēja būt pēc plkst.19 vai 20. Pēc kādām 10 minūtēm piebraucis Ziedonis un teicis, ka /pers.C/ gājis bojā avārijā, neko sīkāk nepateica, laikam pēc notikuma bija braucis tur garām. No vietas, kur redzējis mašīnu līdz avārijas vietai ir kādi 300 metri. Notikuma vietā ieradies pēc 20 – 30 minūtēm. Mašīna gulēja otrādi, viens cilvēks bija apsegts, bet uz ceļa stāvēja zemessargs. Bija arī /pers.E/ notikuma vietā, bet pats tur nav uzkavējies un ne ar vienu nav runājis. Notikums bija sestdienā, kad Aizputē noritēja motokross. Viņa dzīvesvietai pretim ir trase un tajā notikusi braukšana. Tā ir bijusi vienīgā reize, kad redzējis /pers. C/ šajā automašīnā.

Ar /pers.P/ 30.08.2010.pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kuras, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.pantu, tiesa nolasīja (l.l.70-71). Tajās liecinieks liecinājis, ka maija mēnesī, sestdienā, varēja būt 22.maijā ar velosipēdu ap plkst.20 braucis pa Kalvenes ielu Aizputē uz savu dzīvesvietu. Pretim pa Kalvenes ielu braukusi neliela sarkanas krāsas automašīna un no mašīnas blakussēdētāja puses viņu pasveicinājis /pers. C/, pasveicinājis pretim. Redzējis, ka automašīna nogriežas uz Zinberga ielu un lielā ātrumā aizbrauc. Automašīnai bijusi liela rēkoņa. Ar automašīnu saticies tieši Kalvenes, Sporta un Zinberga ielu krustojumā un mašīna izbraukusi no Sporta ielas. Kas vadījis automašīnu neievēroja, bet bijis par /pers.C/ augumā mazāks un pievērsis uzmanību tikai tam, ka sveicināts. Nav ievērojis mašīnā vēl kādu. /pers. C/ pazinis ļoti labi. Pēc liecību nolasīšanas liecinieks tās apstiprināja, precizējot, ka toreiz augustā varēja precīzāk atcerēties notikumus. Papildināja, ka braucis pa ceļa braucamo daļu. /pers. E/ redzējis caur priekšējo logu, brauca viņš pretī. Tajā momentā neviens cits transportlīdzeklis tur nav bijis. Kad ieradies notikuma vietā, ātrā palīdzība un apsūdzētais tur nebija. Fotogrāfijās (uzrādītas l.l.4-24)ir redzama Zinberga iela, kas turpinās un tālāk ir Sporta iela. Aiz krustojuma ir tālāk autoosta. Kad ieraudzījis šo automašīnu, vairāk pievērsis uzmanību cilvēkiem kas sveicināja viņu.

Ar SIA „Mētra A" darbinieku laika uzskaites tabeli par 2010.gada maiju (l.l.223-224)**,** no kuras redzams, ka 22.datumā iepretim /pers.P/ ir atzīme ''4'', kas nozīmē nostrādātās stundas attiecīgajā datumā.

Ar liecinieka /pers. AG/ liecināto. Viņš veikalā dzirdējis, ka runā par autoavāriju. Līdz Zindberga ielai ir kādi 300 m, paņēmis riteni un braucis skatīties. Kad ieradies, ātrā palīdzība jau bijusi prom. Bijuši daudz cilvēku, arī policija. Par avāriju neko nezinot. Aizbraucot, bojā gājušais gulējis apsegts. Uzkavējies tur kādas 2 minūtes. Pēc tam piebraucis un pateicis/pers.J/ (uzvārdu viņam neatceroties), ka /pers. E/ gājis bojā avārijā.

Ar liecinieces /pers. R/ liecināto. Apsūdzētais dzīvojot civillaulībā ar viņas meitu/pers.L/ jau 8 gadus. Tajā vakarā pāri plkst.19 Aizputē pie autoostas ieraudzījusi savas meitas automašīnu Honda, piegājusi klāt. Tur bija/pers.B/, vēl viens paliela auguma vīrietis un mazdēls/pers.D/. Liekas, ka vīrietis un /pers.B/ bija dzēruši. /pers.B/ teikusi, lai iet mājās, viņš atteicies jo gaidījis/pers.L/. Pienācis /pers.E/, iekāpis /pers.B/ mašīnā un viens pats aizbraucis projām. Atradusies tur neilgu brīdi. Kad mašīna aizbraukusi, iegājusi veikalā. Veikalā redzējusi /pers. G/, kas izlicies viņu neredzam. Gājusi ar otru mazbērnu atpakaļ mājās un pēc tam sadzirdējusi sirēnas.

Ar liecinieces /pers. L/ liecināto, ka ar apsūdzēto ir kopdzīve un 2 kopīgi bērni. Todien braukusi mājās no Rīgas, pa ceļam sazvanījusies ar /pers.B/. Viņš teicis, ka ir iedzēris, /pers. E/ vedīs uz autoostu, kur viņai pēc tam būs jāsavāc mašīna. Sazvanījusies arī ar māti uz vakara pusi, pirms avārijas - viņa gājusi gar autoostu, kur atradies /pers.B/ ar /pers.D/un automašīna. Viņa redzējusi, ka /pers.B/ir iedzēris, gribējusi savākt/pers.D/, bet /pers.D/ teicis, ka paliks pie /pers.B/. Māte gribējusi savākt atslēgas, bet tad /pers.E/ iesēdies mašīnā un aizbraucis prom, pārējie palikuši turpat. Tad māte aizgājusi pēc segas dēlam, kad atnākusi atpakaļ, neviens vairs autoostā nav bijis. Māte dzīvo netālu no autoostas, kādas 3- 4 minūtes ar kājām. Mazliet pāri plkst.20.00 ieradusies Aizputē, tad zvanījis /pers.B/ brālis /pers. S/ un pateicis, ka notikusi avārija. Ieradusies negadījuma vietā, gājusi uz ātrās palīdzības mašīnu, kur bija /pers.D/. Dēlam bija lauzta roka negadījumā, divas dienas bijuši stacionārā. Bērnu sēdeklītis nav atradies automašīnā.Aizbraukusi uz slimnīcu, /pers.B/ viņai neko nestāstīja un arī no citām personām par negadījumu neko nav dzirdējusi. /pers.B/ neatceras tās dienas otro pusi, atceroties tikai, ka bijis /pers.E/ dārzā un vairāk neko. Uzskata, ka viņam atmiņas zudumi var būt sekas pēc pirmās avārijas, kas bija pirms daudziem gadiem. 7 gadus dzīvo kopā, bet iepriekš atmiņas zudumi viņam nav bijuši. Pati ir pārliecināta, ka /pers.B/ reibumā nevadītu mašīnu ar bērnu salonā, arī nebūtu pieļāvis, ka mašīnu vada cits iereibis cilvēks, ja mašīnā ir viņa bērns.

Ar /pers. O/ 04.06.2010. pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kuras nolasītas tiesas izmeklēšanas laikā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta nosacījumiem (l.l.65-66). Liecinieks liecinājis, ka todien ap plkst.20 braucis ar savu automašīnu pa Zinberga ielu un nogriezies uz Pļavu ielas, tur uzturējies apmēram minūti un braucis atpakaļ. Piebraucot pie Zinberga ielas krustojuma, ieraudzījis, ka uz tās iepretim galdniecības vārtiem noticis ceļu satiksmes negadījums. Piebraucis tuvāk, tur atradies jauns vīrietis ar asiņainu seju, kurš ar roku rādījis, lai apstājas. Kad apstājies, redzējis sarkanu Honda Civic ar riteņiem gaisā. Turpat bijis arī mazs četrus gadus vecs bērns, kurš raudājis, tam asiņojis deguns. Kad vīrietim jautājis, kas notika, tas atbildējis, ka braucot, tam esot patraucējis kāds balts *busiņš* un neesot spējis savaldīt stūri, kā arī neesot bijis kur palikt, tāpēc iebraucis grāvī. No viņa stāstītā sapratis, ka vīrietis pats vadījis automašīnu. Tālāk zālājā gulējis /pers. C/, par kuru vīrietis teicis, ka tas esot miris. Vīrietis teicis, ka ātrā palīdzība esot izsaukta un pēc neilga laika tā arī atbraukusi. Kamēr runājies ar vīrieti, ieraudzījis apmēram 200 m attālumā pāri

krustojumam ar Jelgavas ielu stāvošu baltas krāsas mikroautobusu ar piekabi, ar automašīnas priekšu Ceriņu ielas virzienā.

Apsūdzētais/pers. B/ savu vainu izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas neatzina un par notikuma faktiskajiem apstākļiem liecības sniegt nevarēja, jo neatceroties notikušo. Todien braucis pļaut zāli pie sievasmātes. Neatceroties vai ticies ar cietušo. /pers. G/ braucis viņam palīdzēt. Atceroties, ka pļaujot zāli ar /pers. G/ izdzēruši alu 0,5 litrus uz abiem vai viens. Neatceroties kā braukuši pie /pers. E/. Atceras, ka pamodies Kuldīgas slimnīcas palātā.

Tiesa, analizējot iepriekš uzskaitītos apsūdzības pierādījumus, iegūtus pirmstiesas un tiesas izmeklēšanas laikā, pārbaudītus tiesas izmeklēšanas laikā to kopumā un savstarpējā saistībā, uzskata, ka tie ir pietiekami, lai pierādītu /pers. B/ vainu viņam inkriminētā nozieguma, paredzētu Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā, izdarīšanā.

Lietā nav strīdu, ka CSNg brīdī 2010.gada 22.maijā laikā ap plkst.20.10, Aizputes novadā, Aizputē uz Zinberga ielas, virzienā no Kalvenes ielas uz Jelgavas ielu, pārvietojoties automašīnai Honda Civic, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, atradušas tikai trīs personas – /pers. B/, mazgadīgais /pers. D/ un /pers. C/.

Par Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu likumdevējs ir noteicis atbildību speciālam subjektam - transportlīdzekļa vadītājam, tātad personai, kura tieši pirms kaitīgo seku iestāšanās ir atradusies pie transportlīdzekļa stūres, vadot to vai pārvietojoties ceļu satiksmē, kā kvalificējošo pazīmi norādot noteiktu kaitīgu seku iestāšanos (vidēju smagu vai smagu miesas bojājumu, vai cilvēka nāves iestāšanos), ja šāda vadītāja rīcība ir saistīta ar tā atrašanos alkoholisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Gan Ceļu satiksmes likumā, gan Ceļu satiksmes noteikumos ir noteikts aizliegums transportlīdzekļa vadītājam vadīt transportlīdzekli, tam esot alkohola ietekmē, kas pārsniedz 0,5 promiļu robežu.

Kā izriet no lietā esošiem objektīvas izcelsmes avotiem - alkometru mērījumiem, kas veikti notikuma dienā plkst.21.47 un 22.03 (tātad nepilnu divu stundu ietvaros pēc negadījuma) to rādījumi apsūdzētā /pers. B/ organismā bijuši 1.33 un 1.60 promiles. Nogādātam Kuldīgas slimnīcā, /pers. B/ noteikts alkohola saturs asinīs ar enzimatīvo imūnmetodi un tas sastādījis 1,51g/l. Savukārt, /pers. C/ līķa asinīs konstatētas 1.99 % etilspirta, urīnā 2,58 % etilspirta.

Kā izriet no lietā veiktajām tiesu medicīnas ekspertīzēm, automašīnā Honda Civic esošām trīs personām konstatēti sekojošas smaguma pakāpes miesas bojājumi: /pers. C/ – smagi, kuru rezultātā iestājusies tā nāve; /pers. B/ viegli miesas bojājumi, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku no 7 līdz 21 dienai; bet mazgadīgajam /pers. D/ vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar lietā esošajām cietušā /pers. E/, /pers. G/ un apsūdzētā liecībām noskaidrots, ka pirms negadījuma pa dienu tie kopā ar /pers. C/ atradušies Aizputē, Jura Mātera ielā privātmājā pļaujot zāli un katrs dažādās devās lietojuši arī dažādus alkoholiskos dzērienus. Vakarpusē tie kopīgi nolēmuši aizbraukt līdz Aizputes autoostai, jo kā izriet no apsūdzētā un /pers. L/ liecībām, laikā pēc plkst.20 turp bija jāatbrauc /pers. L/ ar autobusu no Rīgas un apsūdzētajam ar abu mazgadīgo dēlu /pers. D/ viņu bija tur jāsagaida. Savukārt, cietušajam un /pers. G/ bijis jādodas uz viņa brāļa dzimšanas dienas svinībām. No J.Mātera ielas līdz autoostai aizbraukuši ar apsūdzētā automašīnu tumši sarkanas vai ķiršu krāsas Honda Civic. Sākotnēji pie stūres piesēdies apsūdzētais, bet tā kā viņš bijis alkohola reibumā, pēc paša iniciatīvas, pie automašīnas stūres piesēdies /pers. E/. Minēto apstākļu apstiprinājums izriet ne tikai no /pers. E/ liecībām, bet arī no /pers.P/ liecībām, kurš arī norādījis, ka iepriekš pēc darba pārbraucot mājās, redzējis šo automašīnu pie mājas un tad tā skaļi darbināta. Arī paša apsūdzētā rīcība, uzreiz piesēžoties pie stūres ar nodomu braukt uz autoostu, ir tiešā pretrunā gan paša, gan viņa faktiskās dzīvesbiedres liecinieces apgalvojumiem, ka apsūdzētais nekad dzērumā automašīnu nebūtu vadījis.

Kā izriet no liecinieku /pers. G/ un cietušā /pers. E/ liecībām- pēc atbraukšanas uz Aizputes autoostu tie kafejnīcā iegādājušies alkoholu, lai dotos tālāk pie /pers. G/ brāļa uz dzimšanas dienas svinībām un aizgājuši no turienes, atstājot autoostā /pers. B/, tā mazgadīgo dēlu un /pers. C/, jo bijuši pārliecināti par to, ka /pers. C/ dosies tālāk uz savu apmēram 200 metrus tālāk atrodošos dzīvesvietu, bet /pers. B/ ar dēlu paliks sagaidīt autoostā /pers. L/.

Tiesa piešķir tikai daļēju ticamību /pers. R/ liecībām to daļā par apgalvojumu, ka Aizputes autoostā satiktais /pers. E/ esot iesēdies /pers. B/ automašīnā un viens pats kaut kur aizbraucis, izliekoties, ka nav ievērojis viņu, jo tās ir pretrunā ar /pers. G/ un /pers. E/ liecināto, ka sākumā iegājuši autoostas kafejnīcā, kur nopirkuši degvīnu, uzsmēķējuši, parunājuši un tad devušies projām. Bez tam, no /pers. L/ liecībām tiesa secina, ka /pers. R/ bijušas pamatotas bailes, ka /pers. B/ varētu pats pēc savas iniciatīvas kaut kur braukt, būdams alkohola reibumā, jo savstarpējas sarunas laikā viņa meitai stāstīja, ka gājusi pie automašīnas autoostā, lai paņemtu atslēgas no tās, bet /pers. E/ tieši tad esot iesēdies automašīnā un kaut kur viens pats aizbraucis.

No liecinieka /pers.P/ liecībām secināms, ka /pers. B/ automašīna vēl pēc plkst.19 atradusies sākotnējā atrašanās vietā - J.Mātera ielā, kur liecinieks to redzējis ar paceltu pārsegu un pievērsis uzmanību tai dēļ skaļās rūcināšanas. No cietušā /pers. E/, liecinieku /pers. G/, /pers. R/ liecībām izriet, ka autoostā ar /pers. B/ automašīnu iepriekšminētās personas ieradušās pēc plkst.19. Pie tam brīdī, kad /pers. R/ redzējusi /pers.B/, tas pie automašīnas atradies kopā ar liela auguma vīrieti (/pers. C/) un mazgadīgo /pers.D/. No /pers. G/ liecībām izriet, ka tobrīd viņš un /pers. E/ atradušies autoostas kafejnīcā, kurā /pers. R/ ir redzējusi /pers. G/ (pēc pašas liecinātā). Sekojoši /pers. R/ norādīja, ka aizgājusi uz mājām pēc virsdrēbēm mazdēlam /pers.D/ un kad atgriezusies, automašīnas tur vairs nav bijis.

Sekojoši /pers. B/ (par ko liecinieks vēlāk dzirdēja sarunas par tās avarēšanu) automašīnu, pārvietojoties pa Zinberga ielu, sākotnēji redzējis liecinieks /pers. N/, kurš precīzi nenoskaidrotā laikā pārvietojies ar savu automašīnu BMW X5 pa Zinberga ielu, iepretim galdniecības ceham. Liecinieks norādīja, ka tās priekšējos sēdekļos atradušās personas, aizmuguri neesot pārredzējis, jo tā automašīna ir augstāka par redzēto automašīnu Honda Civic. Atpakaļskata spoguļos, nogriežoties, šo automašīnu neesot vairs redzējis. Pēc tiesas ieskata, liecinieka /pers. N/ sniegtās ziņas liecina par to, ka sarkanas krāsas automašīna Honda Civic pārvietojusies pa Zinberga ielu, Aizputē vairākkārt un tas atbilst arī /pers. E/ liecinātajam, ka arī viņš ar šo automašīnu, atrodoties tās salonā vairākām personām, braucis pa šo maršrutu.

Tiesa uzskata, ka vislielākā ticamības pakāpe piešķirama liecinieka /pers.P/ liecinātajam, kurš faktiski šo automašīnu redzējis īsu brīdi pirms tās avarēšanas, tai atrodoties kustībā, izbraucot no Sporta ielas, tālāk braucot tam tieši pretim pa Kalvenes ielu un nogriežoties uz Zinberga ielu. Liecinieks nepārprotami norādīja, ka tā ir bijusi sarkanas krāsas automašīna un to no blakussēdētāja vietas pasveicinājis /pers. C/, kuru viņš labi pazīst. Bez tā liecinieks norādīja, ka pēc mašīnas nogriešanās uz Zinberga ielu, tā strauji uzņēmusi ātrumu.

Kā izriet no /pers.P/ un /pers. AG/ liecību kopuma, faktiski jau pēc 10 minūtēm tas uzzinājis par avāriju Zinberga ielā no /pers. AG/ un uzreiz devies uz Zinberga ielu, kur ieraudzījis apgāzušos automašīnu un blakus tai mirušo /pers. C/. Notikuma vietā jau bijis ieradies arī /pers. E/, kurš savukārt šo informāciju saņēmis laikā ap plkst.20.10. No vietas, kur sastapies ar pretim braucošo automašīnu ar tajā esošo /pers. C/ līdz tās atrašanās vietai pēc avārijas, pēc liecinieka norādītā ir 300 metru attālums.

Kā izriet no liecinieka /pers. O/ liecības, tas braucis no Pļavu ielas pa Zinberga ielu laikā ap plkst.20 un ieraudzījis avarējušo automašīnu vietā, kurai bija pabraucis garām 2-3 minūtes iepriekš braucot pretējā virzienā. Tobrīd nevienas citas personas, izņemot avārijā cietušos - apsūdzēto, bojāgājušo /pers. C/ un mazgadīgo /pers.D/, notikuma vietā nav atradušās. Apsūdzētais viņam taisnojies, ka neesot vainīgs un viņam patraucējis braucot pretim braucošs baltas krāsas mikroautobuss. Notikuma vietā liecinieks uzturējies 7-8 minūtes un kad saradušies cilvēki, atbraukusi arī ātrā palīdzība, pats

braucis projām. Liecinieks norādīja, ka avarējušās automašīnas riteņi nav griezušies, abi dzīvi esošie cietušie atradušies ārpus automašīnas un apmēram 120 metru attālumā redzējis baltas krāsas mikroautobusu. Par līdzīgu attaisnojuma izteikšanu no apsūdzētā puses liecinājis arī /pers. G/, kurš tur ieradies kopā ar /pers. E/ pēc saņemtās informācijas no ātrās palīdzības automašīnas šofera.

Par apstākļiem, ka automašīnu līdz tās avarēšanai varēja vadīt tikai pats apsūdzētais, liecināja arī notikuma vietā ieradušies policijas darbinieki K.Gaiķis, M.Maškevics un I.Meņģe. K.Gaiķis un M.Maškevics savās liecības norādīja, ka no šāda stāvokļa kādā viens pret otru atradies vadītāja sēdeklis un automašīnas stūre, nav iespējams avārijā gūt tādus miesas bojājumus, kādi bijuši redzami /pers. C/. Vērtējuši arī abu iesaistīto personu - bojāgājušā un notikuma vietā esošā /pers. B/ atšķirības miesas būvē un augumā un norādot šis būtiskās atšķirības un vadītāja sēdekļa atrašanās pozīciju pret stūri, secinājuši, ka vadītāja vietā /pers. C/ nevarēja ietilpt.

Tiesa uzskata, ka būtisks pierādījums pieņēmumam, ka avārijas brīdī tieši /pers. B/ ir vadījis automašīnu, ir arī tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumā Nr.198 sniegtā atbilde par apsūdzētajam radītajiem miesas bojājumiem, to lokalizāciju un raksturu. No tā secināms, ka apsūdzētais guvis traumas galvas un sejas rajonā, kā arī ādas nobrāzumus uz ķermeņa, pie tam eksperte tieši norādījusi, ka šādus miesas bojājumus viņa varēja gūt atsitoties ar seju pret stūri. Liecinot par bojā gājušam iegūto miesas bojājumu rašanās apstākļiem, eksperte tieši norādīja, ka /pers. C/ gūtie miesas bojājumi uz ķermeņa ir tieši raksturīgi bojājumiem kādi rodas avārijās cilvēka ķermenim triecoties pret drošības siksnu, pie tam konkrētajā gadījumā secināmas konkrētas pazīmes miesas bojājumu veidā - bojājumi sejas un kakla labajā pusē, nobrāzums labā pleca virzienā, kas turpinās ar zemādas asins izplūdumu krūšu kurvja virsmā, kas iet slīpi uz leju. Pēc ekspertes liecinātā, šie nobrāzumi izmērīti un tie atbilst drošības siksnu izmēriem un iegūti šo siksnu nobrāzumu vai iespiedumu rezultātā. Tādejādi, eksperte pārliecinoši secinājusi, ka /pers. C/ bijis piesprādzējis no labās uz kreiso pusi ar siksnu blakus sēdētāja vietā un avārijas brīdī *izmests* no automašīnas, pārtrūkstot drošības jostai. Pārējie miesas bojājumi iegūti /pers. C/ avārijas rezultātā triecoties pret automašīnas detaļām vai ārpusē atrodošiem cietiem truliem priekšmetiem un kopumā ir bijuši cēloniskā sakarībā ar smagiem miesas bojājumiem, kas ir tieša cēloniskā sakarībā ar viņa nāves iestāšanos (eksperta atzinums Nr.43).

Vērtējot /pers.B/pausto attieksmi sniegto paskaidrojumu veidā sākotnējos lietas materiālos, liecības pirmstiesas un tiesas izmeklēšanas laikā, tiesa uzskata, ka apsūdzētais mēģina izvairīties no atbildības un soda saņemšanas. Kā secināms no iepriekš analizēto apsūdzības pierādījumu satura, uzreiz pēc avārijas /pers. B/ lieciniekiem taisnojies, ka avāriju izraisījusi cita automašīna, kura patraucējusi braucot. Formējot CNg materiālus, /pers. B/ policijas darbiniekiem paudis savu attieksmi, ka savu vainu neatzīst - protokolā PA 642476 (l.l.5) sastādītu 22.05.2010. plkst.22.45 ierakstījis skaidri salasāmā rokrakstā ''Nepiekrītu protokolam'' un apliecinājis to ar savu parakstu. Nopratināts kā aizdomās turētais 16.06.2010. (l.l.75-76), paskaidrojis, ka dārzā pie /pers. C/ lietojis alkoholu. No tā brīža neko neatceroties. Nākošo brīdi atceroties, kad pamodies slimnīcā. Papildus apgalvojis, ka neatzīst savu vainu, jo nekad alkohola reibumā nebraucot. Minētais ir pretrunā ar cietušā /pers. E/ un liecinieka /pers. G/ liecībām, kuri liecināja, ka tieši /pers. B/ pie /pers. C/ mājas sākotnēji piesēdies pie savas automašīnas stūres, gribot šādā stāvoklī braukt, bet tikai /pers. E/ rīcības dēļ viņam tas nezidevās. Bez tam lietā esošo procesu dalībnieku liecībās sniegtās ziņas par saskarsmi ar /pers. B/ gan pirms, gan pēc negadījuma un aizpildīto dokumentu ieraksti rokrakstā, tiesai nerada iespaidu, ka no paša /pers. B/ uzrādītā laika brīža viņš kaut ko nebūtu apjēdzis vai būtu pilnībā nespējīgs kontrolēt savas darbības. Kā izriet no ekspertes liecinātā, pie /pers. B/ miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem, pastāvot bezsamaņas stāvoklim, pilnībā var neatcerēties tikai to laika sprīdi, kas saistīts ar miesas bojājumu iegūšanu un personas atrašanos bezsamaņas stāvoklī. Eksperte arī norādīja, ka apsūdzētā organismā konstatētā alkohola koncentrācija atbilst vidējas pakāpes alkohola reibumam. Arī no lietā iegūtiem pierādījumiem nav iegūts apstiprinājums apsūdzētā apgalvojumam, ka viņam bijis bezsamaņas stāvoklis avārijas brīdī. Kā redzams no visu liecinieku liecībām, pie to ierašanās avārijas vietā, visas personas jau atradušās ārpus automašīnas, turklāt, apsūdzētais centies izskaidrot CSNg rašanās iemeslus un viņa aizpildītie ieraksti procesuālos dokumentos izpildīti skaidri salasāmā identiskā rokrakstā. Tiesa uzskata, ka tā ir apsūdzētā pieņemtā un krimināļprocesā īstenotā aizstāvības pozīcija. Savukārt, daļējas pretrunas /pers. R/, /pers. L/ un apsūdzības uzrādīto pierādījumu saturā ir izskaidrojamas ar dabisku vēlmi aizstāvēt sev tuva cilvēka intereses, jo viņus saista ģimeniskas saites. Lai gan eksperte pārliecinoši apgalvoja, ka /pers. C/ gūtie miesas bojājumi uz ķermeņa liecinot par to, ka ir trūkusi drošības josta, pēc kā tas izsviests no avarējušās automašīnas, tomēr tiesa nevar nevērtēt faktu, ka CSNg protokolā policijas darbinieks pie negadījuma dalībnieku rekvizītiem /pers. C/ atzīmējis, ka ''nav'' piesprādzējies. Tajā pašā laikā tiesa secina, ka šīs sadaļas vispār nav aizpildītas abiem pārējiem pasažieriem –/pers.B/ un /pers. D/, kuri arī pie CSNg atradušies automašīnā. Bez tam lietā no /pers. L/ iegūts apstiprinājums, ka automašīnā speciāls bērnu sēdeklis mazgadīgajam /pers. D/ vispār nav atradies. No automašīnas apskates protokola satura redzams, ka nav veikta drošības jostu apskate un kādā stāvoklī tās atradās automašīnā uzreiz pēc negadījuma, nav fiksētas nevienā rakstveida pierādījumā vai procesa dalībnieku liecībās. Faktiski tiesa secina, ka šādai atzīmei CSNg protokolā nav bijis pilnīgi nekāda pamatojuma, jo lietā nav strīds par to, ka visi negadījuma dalībnieki pēc avārijas līdz brīdim, kas ieradušies pirmie liecinieki un policijas darbinieki, atradušies ārpus avarējušā transportlīdzekļa. Pie šiem apstākļiem, tiesa piešķir lielāku ticamību ekspertes norādītajam pamatojumam, ka /pers. C/ uz ķermeņa konstatētie miesas bojājumi ir raksturīgi tikai radītiem no drošības siksnām un pēc to rakstura tie tieši norāda, ka līdz avārijas brīdim /pers. C/ atradies tieši blakus sēdētāja krēslā automašīnas priekšējā daļā. Minētais ir apstiprināts ar pārējiem tiesas uzskaitītajiem un iepriekš analizētajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, un tieši pierāda /pers. B/ vainu tam inkriminētā nozieguma, paredzēta Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā izdarīšanā pie tādiem faktiskajiem nodarījuma apstākļiem, kādi tie uzrādīti apsūdzībā.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmo soda veidu un mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46.pantu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, noziedzīgā nodarījuma raksturu, atbildību mīkstinošus un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. B/** ir izdarījis smagu noziedzīgu nodarījumu.

Iepriekš /pers. B/ nav sodīts (l.l.101); psihoneiroloģiskās un narkoloģiskās slimnīcas uzskaitē nesastāv (l.l.99,100), nestrādā, apgādībā 2 mazgadīgas personas; citu apsūdzētā personību objektīvi raksturojošu datu lietas materiālos nav.

Atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti.

Nosakot soda apmēru, tiesa vērtē apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarīšanas apstākļus, sabiedrisko bīstamību, viņa organismā konstatēto alkohola apmēru nozieguma izdarīšanas laikā, apstākli, ka ar viņa noziedzīgu rīcību cietušas faktiski divas personas, no kurām vienai iestājusies nāve, personību raksturojošo datu kopumu, viņa materiālo stāvokli. Tiesa uzskata, ka pamatsods tam nosakāms panta sankcijas minimālā apmērā, jo nav konstatējami atbildību pastiprinoši apstākļi, iepriekš viņš nav sodīts un ņemamas vērā arī cietušā intereses saņemt kaitējuma kompensācija. Krimināllikuma 55.pants paredz iespējamību tiesai noteikt nosacītu notiesāšanu tikai pie apstākļiem, ja tiesa, ņemot vērā nodarījuma raksturu, un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, ir ieguvusi pārliecību, ka vainīgais sodu neizciešot, turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs. /pers. B/ izdarītā nozieguma raksturs, radītais kaitējums, paustā attieksme pirmstiesas izmeklēšanas laikā, arī pret nozieguma sekām, nerada tiesai pārliecību, ka viņš turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, jo pēc tiesas ieskata viņam nav kritiska attieksme pret savu rīcību un citām personām radītām sāpēm. Nosakot papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas apmēru, tiesa uzskata, ka personai, kura vadījusi transportlīdzekli bezatbildīgi izturoties pret viņa vadītā transportlīdzeklī esošām personām, pārkāpjot virkni Ceļu satiksmes noteikumu prasību, tas nosakāms panta sankcijas noteiktā maksimālā apmērā. Ņemot vērā viņa materiālo stāvokli, apstākli, ka apgādībā ir divas nepilngadīgas personas, pašam legālu ienākumu nav, tiesa uzskata, ka nav nepieciešamības noteikt iespējamo papildsodu – mantas konfiskāciju, bez tam tiesa ņem vērā arī apstākli, ka lietā ir nosakāma kaitējuma kompensācija par labu cietušajam.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā (l.l.78).

Pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas cietušais /pers. E/ tiesas sēdē pieteica kaitējuma kompensāciju 5500 Ls apmērā (l.l.110), no kura 5000 Ls sastāda morālais aizskārums, pārējo materiālie izdevumi, saistīti ar tēva bēru izdevumiem un kapu vietas iekārtošanu.

Tiesa atzīst, ka cietušais /pers. E/ iesniedzot gan materiālā, gan piesakot morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesa ietvaros, ir ievērojuši Kriminālprocesa likuma 350.panta, 351.panta un 352.panta nosacījumus.

Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa vadās no Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.pantiem un secina, ka cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots, pierādīts un apmierināms daļēji. Cietušais lietā nav iesniedzis atvasinājuma dokumentus (rēķinus, kvītis) apstiprinājumam par tam radītiem materiāliem kaitējumiem kriminālprocesā. Bez tam cietušais ir apstiprinājis, ka apsūdzētā radinieki ir daļēji atlīdzinājuši cietušajam tēvu bēru izdevumus, līdz ar ko tiesa nevar objektīvi bez nepieciešamo pierādījumu iesniegšanas noteikt šo neatlīdzināto materiālo zaudējumu daļu kriminālprocesā.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta otrajā daļā norādīts, ka kompensācija ir kriminaltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Ņemot vērā to, ka Kriminālprocesa likums paredz cietušā tiesības iesniegt kaitējuma kompensācijas pieteikumu par morālo aizskārumu, kā arī ievērojot to, ka tās apmēru nosaka tiesa, tad tiesa uzskata, ka cietušajam ir tiesības šā kaitējuma atlīdzību pieprasīt no apsūdzētās personas.

Vērtējot cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikumu par morālo aizskārumu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu, cietušajam ir tiesības prasīt apmierinājumu par morālo kaitējumu no aizskārēja /pers. B/, jo viņa noziedzīgas rīcības rezultātā ir iestājušas vissmagākās sekas –cietušajam tuva cilvēka nāve un cilvēka dzīvība pēc būtības nav novērtējama naudas vienībās, tā nav atjaunojama vērtība. Tomēr tiesa atzīst par iespējamu morālā kaitējuma kompensāciju izlemt kriminālprocesa ietvaros, tādējādi nodrošinot Kriminālprocesa likuma 1.pantā ietvertā Kriminālprocesa likuma mērķa sasniegšanu – kriminaltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa vadās no Kriminālprocesa likuma 352.panta, kur norādīts, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma publiskumu un dziļumu, psihiskas traumas. Latvijas Republikas Satversmes 94.pantā ir ietverts personas neaizskaramības princips, kas attiecināms arī uz personas nemantisko labumu aizsardzību (veselība, labklājība, pilnvērtīga personas attīstība un citas sociālās tiesības).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, /pers. B/ ir izdarījis smagu noziegumu, ka rezultātā iestājusies cilvēka nāve. Noziedzīga nodarījuma klasifikācija un tiesu prakse ir ņemama vērā nosakot morālā kaitējuma apmēru. Nosakot kompensācijas apmēru, jāņem vērā arī vainīgās personas spēja dot atlīdzību, vainīgās personas subjektīvā attieksme pret nodarījumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, smagums un vainas forma. Izvērtējot iepriekšminētos apstākļus, tiesa nonāk pie pārliecības, ka cietušā pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija 7100 euro apmērā pēc tiesas ieskata ir taisnīga, adekvāta aizskārumam, sekām, noziedzīgā nodarījuma smagumam, publiskumam un izdarīšanas apstākļiem, apsūdzētā personībai, vecumam un spējai dot atlīdzību.

Lietiskie pierādījumi – automašīnas Honda Civic stūres rats un jumta lūkas dekoratīvā apdare - glabājas LR IeM VP KRP policijas iecirknī (l.l.41).

Mantas, kurai uzlikts arests, nav.

Ņemot vērā augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 529., 530.pantiem tiesa,

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu **/pers. B/** pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz **3** (trīs) **gadiem**, **atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5** (pieciem) **gadiem,** bez mantas konfiskācijas.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā dzīvesvietā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā grozīt uz apcietinājumu, apcietinot viņu un šī soda izciešanas termiņa sākumu skaitīt no viņa faktiskās aizturēšanas dienas.

Piedzīt no /pers. B/ par labu **/pers. E/** morālā kaitējuma kompensāciju **7100** ***euro***(septiņi tūkstoši vien simts euro) apmērā. Materiālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā nenoteikt.

Lietiskie pierādījumi – automašīnas Honda Civic stūres rats un jumta lūkas dekoratīvā apdare, kas glabājas LR IeM VP KRP policijas iecirknī, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, iznīcināmi.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Kurzemes apgabaltiesā apelācijas kārtībā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams no 2014.gada 4.februāra.

Tiesnesis R.Jūrmalis